

(NIE) UŻYWAMY LAPTOPA NA
LEKCJI (WIR BENUTZEN KEINEN
LAPTOP IM UNTERRICHT)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

(Nie) Używamy laptopa na lekcji (Wir benutzen keinen Laptop im Unterricht)

Klasa/czas trwania lekcji

II/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- stosuje w zdaniu słówko przeczące „kein” w mianowniku i bierniku,
- opowiada, jakich przyborów szkolnych używają uczniowie w Falun (Szwecja), w Ombili (Namibia) i w jego klasie.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach.

Środki dydaktyczne

- uproszczone teksty o szkołach w Falun i Ombili, dostosowane do potrzeb uczniów z SPE.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie dobierają się w pary. Każda para otrzymuje dwa teksty „Gymnasium in Falun” i „Schule in Namibia”.
- Każdy uczeń czyta jeden tekst i podkreśla przybory szkolne, których nie używają uczniowie w Falun i w Ombili, np. 1) Die Schüler in Falun benutzen im Unterricht keinen Füller, keinen Kugelschreiber, keine Wandtafel, kein Papier, keine Hefte und keine Bücher. 2) Die Schüler in Ombili haben oft keinen Klebstoff, keine Schere, kein Papier, keine Bleistifte und keine Hefte.
- Uczniowie informują się nawzajem w parach, jakich przyborów szkolnych nie używają uczniowie we wspomnianych szkołach.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika multimedialnego rozwiązanie ćwiczenia.
- Uczniowie sprawdzają prawidłowość swoich rozwiązań.
- Nauczyciel powtarza z uczniami na forum klasy użycie rodzajnika nieokreślonego „ein – einen” oraz słówka przeczącego „kein – keinen” w mianowniku i bierniku.

- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika zdjęcia różnych przedmiotów szkolnych wraz z ich niemieckimi nazwami, np. der Bleistift, der Bleistiftspitzer, der Radiergummi, das Zeichendreieck, der Filzstift, der Zirkel, das Mikroskop, itd.
- Zadanie: Uczniowie pracując indywidualnie notują przybory szkolne, jakie nie są stosowane na innych lekcjach, np.:
 - 1) Im Mathematikunterricht benutzen wir keinen Laptop und keinen Beamer. Aber wir benutzen eine Tafel und eine Kreide.
 - 2) Im Physikunterricht benutzen wir keine Bücher, keine Tafel und keine Kreide. Aber wir benutzen keinen Computer und keinen Beamer.
- Uczniowie przedstawiają na forum klasy wyniki swojej pracy.

Komentarz metodyczny

Nauczanie języków obcych odbywa się dziś z reguły w zespołach międzyoddziałowych. Dlatego na tej lekcji można utworzyć grupy, składające się z uczniów, którzy mają np. matematykę z różnymi nauczycielami i polecić im porównanie używanych podczas tych lekcji urządzeń i przyborów szkolnych. Niektórzy uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mają trudności z pisanem. Należy im pozwolić pracować dłużej nad jednym ćwiczeniem, nawet kosztem wykonania innego. Być może trzeba dla nich przygotować inne karty pracy, dostosowując zasób środków leksykalnych i gramatycznych do ich możliwości językowych. Charakterystyczne są dla nich też błędy ortograficzne i interpunkcyjne oraz niekształtne litery.

Uczniowie ci potrzebują też więcej czasu na przedstawienie wyników swojej pracy. Mówią wolniej, popełniają więcej błędów gramatycznych i fonetycznych.

Jeśli słabiej słyszą, należy ich posadzić w takim miejscu, by widzieli usta nauczyciela oraz swoich kolegów. Będą w ten sposób mogli czytać z ich warg.

Nauczyciel zaś powinien pamiętać, by mówić wyraźnie i stać zawsze przodem do uczniów. Powinien także zwrócić uwagę innym uczniom na konieczność wyraźnego artykułowania swoich wypowiedzi.

Ważne, by także uczniowie niedosłyszający lub niedowidzący mogli rozwijać swoje umiejętności językowe, a lekcja nie była dla nich stresem lecz przyjemnością.

Tworzenie wypowiedzi ustnych w trakcie lekcji może być postawą ustalenia oceny bieżącej.

Nauczyciel może także dokonać ewaluacji lekcji poprzez zastosowanie tabeli, którą uczniowie rysują na ostatniej stronie zeszytu, a następnie wypełniają po zakończeniu danej lekcji, wskazując metody, ćwiczenia itp., które pomogły im w uczeniu się lub to, co im utrudniało uczenie się.